

6. gr.

11. gr. orðist svo:

Föst ársiðgjöld skulu vera sem hér segir:

Vegna heimilisdráttarvélar	kr. 280
— rafstöðvar	— 140
— súgburrkunartækis	— 140
— heyblásara (saxblásara, heybyssu)	— 140
— bifhjóls	— 460
— reiðhjóls með hjálparvél	— 460

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 40. gr. laga nr. 40 1963, um almannatryggingar, til að gilda frá 1. janúar 1971, og birtist hún til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 12. febrúar 1971.

Eggert G. Þorsteinsson.

Páll Sigurðsson.

REGLUGERÐ

**um hámarksfjölda leigubifreiða til vöruflutninga
í Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.**

1. gr.

Reglugerð þessi tekur til félagssvæðis Vörubílstjórafélagsins Öxuls, en það nær yfir Snæfellsness- og Hnappadalssýslu.

2. gr.

Fjöldi leigubifreiða til vöruflutninga á svæðinu takmarkast við hámarkstöluna 27, sbr. þó 8. gr. laga nr. 36 frá 27. apríl 1970. Þessa tölu má endurskoða á tveggja ára fresti. Áður en ákvörðun er tekin um nýja hámarkstölu skal leita umsagnar Vörubílstjórafélagsins Öxuls, sýslunefndar Snæfellsness- og Hnappadalssýslu og samtaka vinnuveitenda á svæðinu, ef fyrir hendi eru.

3. gr.

Tvisvar á ári, þ.e. í aprílmánuði og októbermánuði, veitir Vörubílstjórafélagið Öxull viðtöku nýjum umsóknum um félagsréttindi manna, er eiga vörubifreið og vilja stunda leiguakstur til vöruflutninga. Skal þá, er fjöldi leigubifreiða innan félagsins er kominn niður fyrir töluna 27, bæta við þeim fjölda er nægir til þess að ná hámarkstölunni. Gildar umsóknir skulu teknar til greina aðallega eftir biðtímalengd og tímaröð en án tillits til þess hvar á félagssvæðinu umsækjendur eru búsettir, unz framangreindu marki er náð.

4. gr.

Reglugerð þessi tekur eigi til sendiferðabifreiða. Enn fremur tekur reglugerðin ekki til vörubifreiða, sem eru eign einstakra atvinnufyrirtækja og eigi eru notaðar til leiguaksturs.

5. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í lögum nr. 36 frá 27. apríl 1970, um leigubifreiðar, sbr. 6. gr., 3. mgr., og 10. gr. laganna, staðfestist hér með til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgönguráðuneytið, 17. febrúar 1971.

Ingólfur Jónsson.

Kristinn Gunnarsson.

17. febrúar 1971.

Nr. 35.

REGLUGERÐ

um breyting á reglugerð nr. 55 20. marz 1970, um eftirlit og mat á ferskum fiski o. fl.

Ákvæði til bráðabirgða.

Í stað 1. málslíðs 2. málsgreinar niðurlagsákvæðis reglugerðarinnar komi svo hljóðandi ákvæði: „Fiskmati ríkisins er heimilt að veita undanþágur frá ákvæðum I. II. og III. kafla reglugerðarinnar, þegar sérstaklega stendur á og gera þarf stórfelldar framkvæmdir til að fullnægja ákvæðum kaflanna. Undanþágur skulu ávallt tímabundnar.“

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 55 2. maí 1968, um eftirlit og mat á fiski og fiskafurðum, til að öðlast þegar gildi og birtast til eftirbreytni öllum sem hlut eiga að máli.

Sjávarútvegsráðuneytið, 17. febrúar 1971.

Eggert G. Þorsteinsson.

Jón L. Arnalds.

22. febrúar 1971.

Nr. 36.

REGLUR

um þóknun prófnefndarmanna í löggiltum iðngreinum.

1. gr.

Lögreglustjórar (bæjarfógetar og sýslumenn) greiða prófnefndarmönnum í löggiltum iðngreinum í umdæmi sínu þóknun fyrir störf þeirra. Skal formaður viðkomandi prófnefndar framvísa reikningi, árituðum af öllum prófnefndarmönnum, ásamt frumriti prófbókar. Á reikningi skal koma greinilega fram: Fjöldi próftaka, stundafjöldi, sem reiknaður er, og tímakaup það, sem prófnefndarmenn reikna sér í prófinu, sbr. 4. gr.

2. gr.

Þóknun prófnefnda skal fara eftir fjölda próftaka hverju sinni og reiknast stundafjöldi eftir löflu þeirri, sem hér fer á eftir, miðað við fjölda próftaka í hverju prófi um sig. Sveinspróf skulu aðeins fara fram tvisvar á ári, vor og haust, og skal telja saman alla próftaka í hvoru prófi um sig, enda telst hvort þeirra eitt próf, þó próftakar séu margir og prófið fari fram á fleiri en einum stað.